

PRESENTASJON AV KANDIDATENE I ALFABETISK REKKEFØLGE

Personalialia

Navn: Helga Haugland Byfuglien
 Adresse: Solbergskogen 24, 1406 Ski
 Født: 22.06.1950
 Sivil status: Gift

Utdanning

1976 Menighetsfakultetet, Oslo: cand.theol.
 1977 Menighetsfakultetet, Oslo. praktisk-teologisk eksamen
 1991 Videreutdanning i familieterapi for prester og kirkelige medarbeidere
 1997 Godkjent arbeidsveileder etter endt ABV utdanning

Arbeidspraksis

1977 II Kandidatstipend, Menighetsfakultetet
 1978-1980 Prestevikar i Nidaros
 1981-1986 Kapellan, Kolstad menighet, Nidaros
 1986-1993 Kapellan i Ås prestegjeld, Borg
 1993-1997 Stiftskapellan I/ rådgiver Borg bispedømme
 1997-2001 Ass.gen.sekr. Norges KFUK/M
 2001- Generalsekretær Norges KFUK/M
 1994-2002 Mekler i følge ekteskapsloven av 1994, oppnevnt av fylkesmannen i Akershus

Tillitsverv og engasjement

1984-1986 Medlem Kirkens dåpsopplæringsutvalg
 1990-1992 Stiftsstyreleder i Borg (Presteforeningen)
 1998-2004 Styremedlem/ nestleder i styret for Modum Bad
 1995-2004 Medlem forstanderskapet ved Menighetsfakultetet
 2002- Leder representantskapet for Kirkens ressursenter mot vold og seksuelle overgrep
 2003- Leder styringsgruppen for trosopplæring

Annet

1980- Jevnlig andaktsholder i NRK
 1991- Fast spaltist i Vårt Land

Generalsekretær i Norges KFUK-KFUM Helga Haugland Byfuglien

1. Hva er etter din oppfatning kirkens hovedutfordring i dagens og morgendagens Norge?

Kirkens hovedutfordring er å gi videre det kristne budskapet om kjærlighet, tilgivelse og håp slik at det blir opplevd relevant for menneskers liv. Gjennom språk, handlinger og holdninger utfordres kirken til å fremtre som troverdig og livsnær, når den formidler troens kjerne og mysterium som er Guds vilkårløse kjærlighet slik Jesus viser den. Gjennom det kan de hører til i kirken og alle de som søker kirken, få styrket sin tilhørighet og oppleve at de er en del av et stort fellesskap. Slik kan kirken hjelpe mennesker til en levende og trygg tro. Slik

kan den utfordre menesker til å vise omsorg og nestekjærighet. En fremtidig kirkeordning må sikre at kirken fortsatt kan være en åpen folkekirke som bekrefter alle menneskers enestående verdi og som gir en himmel over livet.

Dette utfordrer ikke minst kirken til å møte barn og unge slik at de kan få relevant støtte til å leve og til å tro og fatte håp for fremtiden. Derfor må kirken fortsette satsingen på trosopplæring med målsetning om nå bredden av barn og unge slik at de får hjelp til å mestre livet, til å kjenne seg verdifull og til å leve i nestekjærighet. Kirken må bruke ressurser på barne- og ungdomsarbeidet og samarbeide med frivillige organisasjoner på dette feltet. Det utfordrer også til stadig å arbeide med gudstjeneste- og forkynningsformer som kommuniserer og gir mening inn i tiden. Kirken fremstår mest relevant når den møter mennesker i avgjørende livsfaser med omsorg og trøst og utfordres stadig til å gjøre det med ekthet, kompetanse og kjærighet.

2. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder?

Biskopens tjeneste er å betrakte som åndelig lederskap, tett knyttet til formidling av kristen tro og kristne verdier. Dette kommer til uttrykk gjennom de ulike sider ved biskopens virksomhet, både den som foregår på den spesifikke kirkelige arena og den som skjer i det almenne, offentlige rom. Derfor må hele tjenesten preges av personlig integritet og bestrebe seg på å være til inspirasjon og virke samlende.

Forkynnelse i ulike sammenhenger vil være en høyt prioritert oppgave, særlig i forbindelse med visitaser, ordinasjoner og vigslinger. Biskopen vil ha et særlig ansvar for å være relevant som forkynner, i krysningpunktet mellom bibelens budskap, menneskers livssituasjon og aktuelle spørsmål i tiden.

Videre vil det være viktig å prioritere og bestrebe seg på å være tilgjengelig for samtaler med medarbeidere, og bruke mye tid i forbindelse med ordinasjoner og vigslinger for å kunne gi nye medarbeidere trygghet til tjenesten. Ulike medarbeidersamlinger vil være viktige steder å løfte fram både visjoner og være kunne være til inspirasjon. Å legge til rette for teologisk refleksjon, arbeidsveiledning og videreutdanning vil også være viktig - dette bidrar til å utvikle trygge og kompetente medarbeidere og gode arbeidsmiljø i menighetene.

Biskopen må også selv sørge for å få tid til veiledning, fellesskap, teologisk refleksjon og sjelesorg.

3. Hva vil du legge mest vekt på for å skape en handlekraftig diakonal kirke?

Kirkens troverdighet vil i stor grad måles på om der er samsvar mellom ord og handling. Kristen tro kan ikke stille seg likegyldig til menneskers nød og utfordringen til å være en tjenende kirke gjelder de lokale menigheter og for kirken som helhet. Lokalmenigheten har et ansvar for at fellesskapet fremtrer inkluderende og tjenende og gir rom for mennesker uansett hvem de er, hva de kan og hvilken livssituasjon de er i.

Det diakonale perspektivet på alle deler av menighetenes liv blir stadig viktigere, i en tid preget av jaget etter vellykkethet og mestring og med økende opplevelse av mislykkethet og ensomhet.

Dette er ikke minst merkbart i møte med bredden av barn og unge: Mange har store belastninger i sin hjemmesituasjon, de opplever at de kommer til kort og de har liten tro på seg selv.

I en handlekraftig diakonal kirke må forkynnelsen legge vekt på alle menneskers enestående verdi og gi ord til menneskers opplevelse av smerte og tap - slik vil kirken inkludere og omfavne. Likeledes vil oppfordring til å handle i solidaritet og nestekjærighet som en del av kristentroens frukter, gjøre kirken troverdig. Slik motiverer forkynnelsen for frivillighet og omsorg. Biskopen har et ansvar for å se til at menighetene tar den diakonale utfordring på alvor, også i handling, og har en strategisk tenkning rundt diakoni med planer for

virksomheten, ut fra lokale behov og ressurser. Dette vil være en del av fokus på visitaser og ulike møter med tillitsvalgte og medarbeidere på alle nivå.

Den diakonale utfordringen må også sees i sammenheng med den ofte spesialiserte diakonale tjenesten både nasjonalt og internasjonalt, som ulike frivillige organisasjoner driver, på oppdrag fra kirken. Dette gjelder bl.a. Kirkens Bymisjon, Kirkens SOS, Kirkens Familierådgivning, Kirkens Nødhjelp, de ulike misjonsorganisasjonene og mange andre som jeg vil oppfordre til å støtte og gi plass for i menighetenes liv.

4. Hva vil du legge mest vekt på i arbeidet med å fremme kirkens rolle som verdibærer i samfunnet?

Kirken er bærer av verdier, som er dypt nedfelt i og bæres av vår kulturarv. Blant de fremste er disse: Menneskeverd og likeverd, toleranse og respekt, solidaritet og nestekjærlighet, fred og rettferdighet. De fleste av disse har allmenn tilslutning; ulike samfunnsaktører deler dem med kirken og har et felles ansvar for å fremme de. På samme tid er viktige verdier truet i en tid med preget av individualisme og økende krav til velstand, velferd og behovstilfredsstillelse. Toleranse og respekt for andres tro og livssyn er ingen selvfølge. Kirken skal være både konservativ og radikal som verdibærer, både være medkultur og motkultur. Den skal motivere og oppmuntre til frivillig tjeneste som en viktig verdi, i tråd med den kristne nestekjærlighetstanken. Den skal også utfordre vårt forbruk og forvaltning av skaperverket.

I kirkens forkynnelse og fremtreden kan verdiene ikke bare forbli generelle og ved det ufarlige og lite utfordrende, men konkretiseres i aktuelle situasjoner. Den må bestrebe seg på å være tydelig på grunnleggende verdier og være synlig og hørbar i det offentlige rom. Kirken må være engasjert når rasisme og mobbing ødelegger mennesker og miljøer, gjerne i samarbeid med skole, arbeidsplasser osv. Når menneskeverdet trues, skal kirken være tydelig. Når mennesker blir krenket, skal kirken også være klar og ta parti. I spørsmål om ufødt liv, om liv som har begrensede funksjoner og liv som går mot slutten, skal kirken løfte frem livets ukrenkelighet. Jeg vil legge vekt på å være relevant og satse strategisk på medarbeidere og medspillere, som har et særlig engasjement og kompetanse, også utenom de tradisjonelle kirkelige aktører. Solidaritet med de som lider nød, internasjonalt og nasjonalt, er en viktig verdi som jeg vil utfordre på i forkynnelse, foredrag m.m. Jeg vil gjerne bidra til å videreutvikle samarbeid med kirker og organisasjoner i andre land.

Kirken må også våge å utfordre enkeltpersoner til å ta på alvor verdier som blant annet omsorg, trofasthet, ærlighet og toleranse som er grunnleggende for menneskelig fellesskap og trygghet. Alt dette er gjensvar på Guds grensesprengende kjærlighet.